

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 332

Λευκωσία: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 3 Φεβρουαρίου 1927

ΝΑ ΦΡΑΧΘΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ

Και άλλοτε ήσυχολήθημεν και τώρα άκομμη είναι ανάγκη να άσχοληθώμεν με το πολύ σοβαρόν ζήτημα της σταθεροποιήσεως της σταθμής της λίμνης, εις το όποιον δυστυχώς δεν εδόθη τόση προσοχή παρά των άρμοδίων, διότι εάν εδόδετο τοιαύτη, νομίζομεν ότι θα έλυετο πρό πολλού. Το ζήτημα του το είναι συνδεδεμένον με την ύγειάν, με την ύδρευσιν με τον καλλωπισμόν της πόλεως, και με την επάξυσιν της καλλιεργησίμου έκτασεως των περὶ αὐτήν χωρίων.

Τὰ τέσσαρα ταῦτα κεφάλαια νομίζομεν ότι έπρεπε να συγκινήσουν όλίγον τόν άρμοδίον Δημοτικόν άρχοντα και να τόν κάμουν να κινηθῇ περισσύτερον. Η έλονοσίς, ή όποιά επεξετάθη τρομακτικώς τά τελευταία έτη εις την πόλιν μας εύρισκομένην εις ύψος ύπερτετακισίων μέτρων από της θαλάσσης, οφείλεται άποκλειστικώς εις τή άποτροάβηγμα των υδάτων της λίμνης και εις τόν εκ τούτου σχηματισμόν έλών καθ' όλην την μακράν περὶ αὐτήν έκτασιν. Εκτά έκτοντάδας άριθμούνται οι έλονοσοῦντες έτησίως έξ αίτίας του άνωτέρω λόγου, και έκκατομμύρια ολόκληρα έξοδοῦνται εις άλλους, όπερ και τό χειρίστην, πληθος συμπολιτῶν μας και περὶ αὐτῶν χωρικών, προδικαίεται διά της έλονοσίης εις την φθίσιν.

Όλοκληρως ή πόλις υποφέρει από έλλειψιν νερού, όχι μόνον τό καλοκαίρι, αλλά και τόν χειμῶνα και τούτο διότι με άνοιγμα τῶν αὐλάκων εις τό Πέριμα, τά νερά της λίμνης ποταμηδόν εκφεύγουν πρός την Αχψίσταν, αναγκάζοντα οὕτω την στάθμην της λίμνης να κατέρχεται, όπερ επιφέρει άμέσως και την έξαφάνισιν του νερού από τά φρέατα. Και είναι περὶ αὐτήν δεκτικησιν όλοκληρῶν ότι τά φρέατα συμβαδίζουσιν πάντοτε με την σταθμην της λίμνης. Αλλά και από άπόψεως καλλωπισμοῦ τό ζήτημα έχει μεγίστην σημασίαν. Θά ήτο αὐτόχρονα γελοῖον, ό Δήμος να διαπανά όχι ολίγα δικά να κατασκευάζη ρεῖθρα και τσίχους εις τάς πλα-

τείας πρός καλλωπισμόν και μόνον της πόλεως και να αφήνῃ την μαγευτικὴν προκυμασίαν να μεταβάλλεται εις εἰδεχθεστάτα έλη, άποκρουστικά και άθυγείνῃ.

Επιβάλλεται λοιπόν ή άμεσος σταθεροποίησις της στάθμης της λίμνης, και ή όποιά θα γίνῃ μόνον διά του φραγμοῦ των αὐλάκων του περὶ αὐτῶν.

Όλες «αί μάννες» πρέπει να φραχθούν και να φραχθούν σοβαρῶς και όχι με παληροσνίδες. Πρέπει να φραχθούν άμέσως δικά να συγκεντρωθούν τά νερά και τῶν προσεχῶν βροχῶν και να κανονισθῇ μία στάθμη πέριχ της όποιης και μόνον να άφίνωνται ελεύθερα τά νερά πρός την Αχψίσταν. Με τόν τρόπον αὐτόν, τόν σοβαρόν φραγμόν όλων τῶν αὐλάκων του Πέριματος, θα λειψουν τά έλη, και συνεπῶς και οι πυρετοί θα έχουσιν επαρκέστατον ὕδωρ τά φρέατα και θα άπαλλαγῇ ή πόλις από δύο μάστιγας. Θα καλλωπισθῇ ή προκυμασία της λίμνης και θα άπαλλαγῇ μεγάλη έκτασις περὶ την Αχψίσταν των υδάτων και ήτις θα θύναται να χρησιμεύσῃ πρός σποράν δημητριακῶν και επάξυσιν της γεωργίας της όποιης τῶν έχομεν ανάγκην σήμεραν.

Θά κινηθῇ ή κύριος Δήμαρχος, θα κινηθούν οι δημοτικοί άρχοντες:

Η. ΒΑΒΑΡΙΕΤΟΣ

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Ό Ένδοταφίτης της «Πείρου» εις χρονογράφημά του, τό όποιον δημοσιεύει τό δ' έτ' αὐτοῦ, 612 φύλλον της υπό τόν τίτλον «Οφθαλμῶν αὐτοῦ οφθαλμοῦ», έλαβεν άφορμήν από μίαν πωρὰν και άνόητον γραίαν, ή όποία έεγε πρός τό κλαῖον έγγονάκι της διότι είχε πέσει και κτυπήν επί τινος λίθου και επεθύμει να τό καθρησάσῃ: «Ελα δώ, χυρό μου έσθ, να τό κάμωμε μίμον τό παληο-λίθου! Και με τά τριφερά γεάνα του μικρού αἰώον παιδιού άντεκτύπα ένδικητικά τό άφρον και ψυχρόν βράχον», και ό Ένδοταφίτης καταφέρει (διότι τό μικρόν παιδίον ή και ήρφέται εις άτοπνικόν περιβάλλον», δηλ. ανατίσσει τό θρησῶδες ένστικτον της εκδικήσεως, χωρίς οι εκτρέφοντες αὐτό να φροντίζουν να τό έμποτίσουν με τά νάματα της γλυκειῆς και θεοβγαλτῆς πνοῆς του χριστιανισμοῦ, της άπειρου καλωσύνης και άτελείρου άγάπης», την όποιαν οὐείος Ίδρυτής του έδίδεζεν επί της γῆς.

Λαμπρά και θαυμάσια τά λέγει ό Ένδο-

ταφίτης. Α' α' α' ιδωμεν αν δια τον αγωνα του βίου, αν δια την πάλιν του ατόμου προς αυτοσυντήρησιν, αν τέλος δια τα γενικώτερα συμφέροντα του Έθνους συμφέρῃ να καταπνιγῇ από της νηπιακής ηλικίας τό αίσθημα της άμύνης και της εκδικήσεως και να μορφωθῇ εἰς άτομον εις τρόπον ώστε να μη έχῃ την θέλησιν και την δύναμιν να άντ δρᾷ κατά των έναντιούτων, αλλ να ύφύσεται παθητικῶς και δουλοπρεπῶς τάς έναντίον του προσβολάς και άδικίας. Οὐδεις άρνῆται ότι αἱ ήθικαί του Έδωγγέλου άρχαί εἰνε έξοχοίς φυλάνθρωπίαν και άλτρουισμόν και ή κοινωνία των ανθρώπων, εφαρμόζουσα αὐτάς, θα μετατρέπετο εις έπίγνον κοινω-κίαν άγγέλων! Αλλ εφαρμόζονται; Δυστυχῶς, ό χρόνος απέδειξε ότι οὐδ' έφηρμόστησιν, οὐδ' υπάρχῃ έλλείψ να εφαρμ-οσθῶσιν, αν κρίνῃ τις εκ των μέχρι τούδε γενομένων. Εἰκοσιν αἰῶνες διέρεσαν από της εμφάνισεως του γλυκατάτου, Ίησοῦ όστις δι' έπείραν όποιαν οὐτονοίας ήθέλησε να άνακαινίσῃ ήθικῶς τόν κόσμον και όμοις ή ανθρωπότης, μ' όλην την έξωστεικήν αἴγλην του σημερινού πολιτισμοῦ της, μένει ήθικῶς εν πολλοῖς βάρβαρος, σκληρά και δουλεύουσα μόνον εις εἰ. τά ύλικά συμφέροντα, όπως, και πρό της εμφάνισεως της θεοσκείας του Ίησοῦ. Αἱ δὲ κρίαι, αἱ σκληρότητες, και αἱ ποικύ-λαι κακογυγία, εις α. έξετραχλίσθησαν τό μάλλον πολιτισμένα και τά μάλλον κραταιά Κράτη της Χριστιανικῆς Εὐρώ-πης κατά την διάρκεια του τέλειτου πανευρωπαϊκού πολέμου, απέδειξαν ότι οὐδενίς σημαντική πρόοδος έπετελέσθη επί του ήθικου πεδίου και ότι μόνον τό συμφέρον έξακολουθεῖ να άποταί ή τὸν ύπερ-τατον νόμον μετᾷ των σχέσεων των τε ατόμων και των Κρατῶν. Αλλως την αλή-θειαν ταύτην άνομιολογῇ και ό Ένδοτα-φίτης γραφών: «Διαβήκαν χρόνια, απέ-ρασαν αἰῶνες πάλη και γιγαντομαχίας μετᾷ αὐτοῦ του Διαβόλου (δηλ. του πά-θους της εκδικήσεως) και της καλωσύνης της πλημῆς και άδόλου άγάπης και τό ίδιον να αἰσθημα έξακολουθεῖ να κα-τατρώγῃ άτελειστικά ευγενεῖς ψυχάς και καρδίας!

Αφού λοιπόν ή κατάσταση του κόσμου εἰνε τό αὐτή και δεν έγκνεται εν τη δυνά-μει μας να την μεταβάλλωμεν, «ή μωρά και άνόητος γραίαι» του Ένδοταφίτου άποδεικνύεται έξ' όλης σοφῇ και προφρα-τικῇ διδάσκουσα τόν νήπιον έγγονόν της έξ' αἰώνων άνόητον την έμναν και την εκδικήσιν κατά τόν βλαπτόντων αὐτῶν.

Μη λησμονώμεν ότι ή πολύ «παθῆς» εις άτροπισμόν και υπερβολικῶς αἰσθη-τος καρδιά καθιστᾷ και' εαντό τό άτομον δυστυχῆς και άπρόσοφον όλος δια τόν άγωνα του βίου. Αφού δε πρόκειται να ζήσωμεν εν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ως έχει δη-μιουργηθῇ και όχι όπως τόν θέλει ή φαν-τασία μας, όφείλομε να μορφώωμεν τά τέκνα μας κατά τρόπον, όστις θα επιτρέ-ψη εις αὐτά την διαδρομήν του σταδίου της επί γῆς ύπόρξεως των ως υπερίφρων άνδρῶν και πολιτῶν νηπιάων, όχι ως άνδραπόδον, τό όποία οι άλλοι να περι-φρονούν και να κλωστοπατόν. Οδόν-τα λοιπόν αντι δρόμο ο διά τους πιστάς και άδίκους, είτε άτομα εἰνε οὔτοι είτε Έ-θνη. Σκληρότης κατά της σκληρότητος και έμναι και εκδικήσιν κατά της άδικίας. Ο Νίτος έγραφε: «Μονή ή δύναμις είναι τι τό ύγιές και ευγενές εν τῷ κόσμῳ τού-τῳ, εν μόνον ήρόν δικαίον επί της γῆς υπάρχῃ τό δικαίον της ισχύος και τό μάλλον άν-τέχον είναι και τό μάλλον ευγενές». Αλ-λά δια να άποκνήσωμεν την δέουσαν άν-τοχήν και δύναμιν του χαρακτήρος και ως άτομα και ως Έθνη, πρέπει να τονώ-νωμεν την καρδίαν της νηπιακής ηλικίας ελσιβαρίζοντες εις αὐτήν τόν ήρωισμόν και την άνδρικήν αξιοπρέπειαν και άποσκο-ρακίζοντες εκ ταύτης αἰσθηματα κατάλλη-

λα δι' ευνούχους και δούλους. Έχομεν να επιτελώμεν τόσα εν τῷ κόσμῳ τού-τῳ και άτομικῶς και έθνικῶς. Δεν πρέπει λοιπόν να δημιουργώμεν πολίτας έτοιμούς να στρέψου και την άλλην παρείαν εις τους διαπίζοντας αὐτοῦς επί της μᾶς, οὐ-δὲ να λέγωσι «όψε μ', αἰά μου, να άγιά-σω!» Τους τοιούτους όσίους και άγίους φρονῶ δι και ό Απόστολος Πέτρος, ει-σερχομένους τυχόν εις τόν Παράδεισον, περιφρονητικῶς θα προσβλέπῃ. Θέλομεν άνδροπρεπεῖς πολίτας έτοιμούς να τιμωρή-σων και εκδικηθούν πάσαν αἰθάδειαν και να υπερασπισθούν με την υπερίφανον αυτοπεποίθησιν Αθηνάων της εποχῆς του Περικλέως τά δίκαια και συμφέροντα και εαυτῶν και της πολιτείας θυσιάζοντες προθύμως και αὐτήν την ζώην των εν άνάγκῃ. Ζήτω λοιπόν της υπό του ένδοτα-φίτου άποδοκιμασθείσης Μπαμπας, ήτις τόν έγγονόντης ανατρέφει τόσον άν-δροπρεπῶς!

Έν Τσαμντά

N. ΝΙΤΣΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

=| ΚΑΙ |

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Οκ. Χατζηπελλερὲν θο-ρυθηθεῖς από τάς άποκαλύ-ψεις της «Ελευθερίας» έν-νοεῖ διά διαφόρων μέσων να θολώσῃ τά νερά.

Από κεκτημένην δε ταχύ-τητα και από επαγγελματι-κήν έξιν χυδασιολογεί και ύ-βρίζει καθημερινῶς τόν Δι-ευθυντήν μας άπόντα όντα, και θέλει να μάς παρασύρῃ εις την άκατάσχε ον ύδρεο-λογίαν του.

Ημεῖς σεβόμενοι τό άνα-γνωστικόν μας κοινόν δεν θα κατέλωμεν εις ύδρεις τάς όποιās δεν είναι ύποχρε-ωμένον να αναγινώσκουν οι άναγνώσται μας, δηλοῦμεν δε εις τόν κ. Χατζῆν ότι θα του δώσῃ ό κ. Χρηστοβασί-λης την πρέπουσαν άπάντη-σιν και άσπεριμεῖνῃ όλίγον.

Εἰς την βουλὴν κατετέθη σχέδιον νόμου διά του όποίου τό πλεονάζον ποσόν του κατεργηθέντος ταμείου Α γροφυλακῆς Ηπείρου διατίθεται δι' έκτέλεσιν έργων συγκοινωνίας και ει-δικῶς διά τάς γεφυράς Μπαλντούμα, Τομόβου, Γόγκου. Πιστεύομεν ότι ή βουλὴ θα έγκρίνῃ παμψηφεί τό νο-μοσχέδιον τούτο άποδίδουσα τά χρή-ματά της εις την Ηπειρον διά να τά χρησιμοποιήσῃ τόσον έπωφελῶς όσον είναι ή άνωτέωω χρησιμοποίη-σις.

Κατά τάς πληροφορίες μας Γεν. Διοικήτης δοχεται εις άντικατάστα-σιν του παραιτηθέντος κ. Εδωγ. Πα-παντωνίου, ό γηραιός πολιτευτής κ. Μαυροματῆς. Ο κ. Μαυροματῆς άνήρην εις τό κόμμα μας, και παλαι-μαχος της πολιτικῆς έχομεν την πε-ποίθησιν ότι έχόμενος ένταῦθα θα

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗ

Ήττησίς Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

καταβάλη κάθε προσπάθειαν πρὸς
ικανοποίησιν τῶν πόθων τοῦ Ἠπει-
ρωτικοῦ λαοῦ.

Ατύχημα εἰς τὸν Διευθυντὴν μας.
Ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς καὶ βου-
λευτὴς κ. Χρ. Χρηστοβασίλης κατε-
χόμενος πρὸ ἡμερῶν ἐκ τοῦ τραί-
νου τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν
ἔπαθε ἐξάρθρωσιν τῆς ὀμοπλάτης
καὶ ὡς ἐκ τούτου νοσηλεύεται ἐπὶ τι-
νας ἡμέρας.

Ο κ. Παπαντωνίου.
Ὡς πληροφοροῦμεθα ὁ κ. Παπαν-
τωνίου ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Μαυρομ-
μάτη καὶ τῇ παραδόσῃ τῆς ὑπηρεσίας
θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν
του πατρίδα ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ
διμήνον μετὰ ταῦτα δὲ θὰ ἐγκινησθῇ
εἰς Ἀθήνας.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐκλεκτοὶ Γάμοι

Γηρομῆριον Φιλιατῶν
Προχθὲς Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν εὐ-
ρωτάτῳ κέντρῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γά-
μοι τοῦ φερέλιδος νέου κ. Ἡλία Σίμου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 39 (Κεϊθαροπάζαρον)

Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δρ. 41.000.000

Αποθεματικόν » 31212000

Σύνολον Δρ. 72212000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Σταδίου 45)

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΕΝ ΒΟΛΩ (Εταιρικὴ Ἔδρα) — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΛΑΜΙΑ
ΔΑΡΙΣΣΗ — ΤΡΙΚΚΑΛΟΙΣ — ΚΑΡΑΪΤΣΗ — ΑΛΜΥΡΩ — ΕΛΛΑ-
ΣΩΝΙ — ΙΣΤΙΑΙΑ (Ξηροχώριον Εὐβοίας).

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ:

ΕΝ ΑΡΓΑΛΑΣΤΗ — ΑΓΥΙΑ — ΔΟΜΟΚΩ — ΣΕΡΡΑΙΣ

Ἐκτελεῖ ὅλας τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας:
Συνάλλαγμα, χρεώγραφα, προεξοφλήσεις,
προκαταβολαὶ κ.λ.π. Παρέχει πᾶσαν δυνατὴν
εὐκολίαν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὸ συναλλασσό-
μενον Κοινόν.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 6 1/2%

Καταθέσεις ὅπως εἰς ἕνα νομίσματα 6 ο/ο

μετὰ τῆς καὶ λιμόφρον καὶ διὰ σπανίων προ-
τερημάτων δεσποινίδος Ἀλεξάνδρας Τζιου-
τζιόλη

Τελευτῶν συγγαίρων καὶ διὰ τῆς ἀγαθῆς
τῆς «Ελευθερίας» τὸν φίλον μου κ. Σίμον
ὡς καὶ τὸν πατέρα τῆς νύμφης κ. Γεώργ.
Τζιοντζιόλην ἐφορκοῦμεν εἰς Ἀμερικὴν.
Δημ. Ἡλ. Βουγίδης

Εὐχριστήριον.

—Καθὼν μου θεωρῶ ὅπως ἐκφράσω
τὰς ἀλείφους εὐχαριστίας μου εἰς τὸν δια-
κεκριμένον ἐπιστήμονα κ. Μάξιον Ἰω-
άννην, διότι ἔσωσε τὴν Μητέρα μου ἐκ
βεβαίου θανάτου.

Φώτιος Ἀναστασόπουλος.

Ἡ Χορευτική

τῶν Προσκόπων

Τὴν 29 Ἰαννουαρίου Πρόσκα ποι-
μας ἔδωκε τὴν δὴν ἐπέτειον ἀπὸ
τῆς ἰδρύσεως τῶν καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ
ἐδίδόν χορὸν ὑπὸ τῇ προεδρίᾳ
τοῦ Μετάρχου κ. Βαρδακούδ. Ὁ-
λὴ ἡ ἐκλεκτὴ κοινὴ τῶν Ἰωαν-
νινῶν ἐτίμησε τὴν χορευτικὴν ἡ δ-
οσιὰ ἐδόθη εἰς τὴν οἴκον τοῦ
θεάτορος Εὐδοκίου.

Τοὺς προσκεκλημένους ὑποδέχον-
ται ὁ ἀρχηγὸς ἰδρυτὴς τῶν Προσκό-
πων κ. Γ. Βαβαρέτος ὁ ἀρχηγὸς
κ. Ἀλ. Μάνθος καὶ ὁ ἀρχηγὸς κ.
Ξενοφῶν Κιούρης.

Ὁ χορευτικὸς ἀρχίζει μετὰ τοῦ
ἐλλήνου οὗ χοροῦ οἱ ὅποιοι χορεύ-
ονται μετὰ ζεφνικὰ καὶ κέφι καὶ ἀπο-
λαύθουν οἱ εὐρωπαῖκοι.

Μεταξὺ τῶν χορευτῶν διακρίνο-
μεν τὸν κ. Βαρδακούδαν Μετάρχον
μετὰ τῆς ἀεικλείας του τοῦ ταγμα-
τάρχου. Ζή η μετὰ τῇ κυρίᾳ του
τὸν κ. Γ. Δομράκη τὸν Ἀγὴν τῆς
Ἀθηνῶν τῆς Τραπεζῆς κ. Παράνικαν
μετὰ τῆς δεσποινίδος θυγατρὸς του
τὸν κ. Δευτεραῖον μετὰ τῆς ἀξ. κυρί-
ας του τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν
Σπυρ. Σύνδρον τὸ ζεύγος Γ. Καπᾶ,
Σακελλῶνος, Βλαίκου, Λάνου,

Πρίνζου, Λεύη, Παπαδάκη, Σίνη,
Ζαμπίρη, Κωνσταντοπούλου, Σακκά
Οἰκονομίδου, Ζυγούρη, Δομάγιν,
Τριανταφύλλου, Παπαχρήστου.

Τὰς δεσποινίδας Χατζηαλεξίου, Γ.
Λάππα Ἰσραήλ Λέβη, Ζήση, Κοφί-
να, Ἰφιγένειαν Κιούρη, Σοφίαν Βα-
σματζίδου, Σολδάτου, Μαυρομάτη,
Πρίνζου, Παπακίττου, Χουσοχ-
τίδου, Πελαγίαν Πελλένη, Κρίναν
Μπατζίου, Καρακάση.

Τοὺς κ. Διβεράνην Πρόξενον Ἰτα-
λίας Ἀρχιμηνδορίτην, Μόργαρη,
ταγματάρχον κ. Σωτήριον Μαρτίνην
Νικ. Μαρτίνην, Ἀριστ. Λευκοβίτς,
Δαπελάρη, Σπυρίδιον Γυμνασιάρ-
χην Σακελλόπουλον προϊστ. Ἐποικι-
σίου, Ἐπιθεωρητὴν Μέσης Ἐκπαι-
δεύσεως κλπ. κλπ.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χοροῦ ἔγι-
νε καὶ δημοψήφισμα τοῦ καλλιτέρου
χορευτοῦ τὸν ὅποιον ἐψήφισαν οἱ
κύριοι καὶ δεσποινίδες καὶ τῆς καλι-
τέρας χορευτρίδος τὴν ὅποιαν ἐψήφι-
σαν οἱ κύριοι πρώτη ἦλθεν ἡ κ.
Βλαίκου β', ἡ δὲς Πελαγία Πελλένη
γ', δις Παπακίττου, δ' κυρία Σούρ-
λα ε', κυρία Παπαδάκη δις Πρίντζου
καὶ Ἰφιγ. Κιούρη.

Ἐκ τῶν χορευτῶν πρῶτος ἦλθεν
ὁ κ. Σωτήριος Μαρτίνης.

Ἐπίσης ἔγινε κλήρωσις δύο θαν-
μασίων βαρυτίμων ἀνθοδοχείων.

Τιχηροὶ ἦσαν ἡ κ. Ὀλγα Βαρδα-
κούδ καὶ Εὐαγ. Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὴν σάτυραν ἐκυκλοφόρησε
καὶ ἡ «Σοφίνα» ἐφημερὶς τοῦ χο-
ροῦ γραμμένη ἀπὸ τὸν κ. Γ. Βαβα-
ρέτον.

Τὰ διάφορα ἀτραξίον προξενὸν
φρενήτιδα καὶ χειροκροτήματα. Ὁ
χορὸς διεξήχθη μετὰ μεγάλῃ ἐνθου-
σμίᾳ.

Ὁ τιμητὴς κ. Σωτήριος Μαρτίν-
ης διὰ μικρὰς προσκεκλήσας ἐνὸς ἐλάμ-
βατο τὴν σιγαροθήκην τὸ ὅδον του
ἐκ μέρους τῶν Προσκόπων τὸ ὅποιον
ἐνεχείρισεν ὁ κ. Μετάρχος πύχνη οἱ
νεοροὶ βλαστοὶ νὰ ζήσουν εὐθιμοὶ
πάντοτε ὅπως αὐτός.

Κατ' ἀπαίτησιν πάντων οἱ βρα-
βευθέντες κ. Σωτήριος Μαρτίνης καὶ
Βλαίκου ἐχόρεισαν μόνοι τὸν ἕνα
χορὸν χειροκροτούμενοι ἐνθουσιω-
δῶς.

Τὰ προῖνὰς ὥρας ἔληξεν ὁ χορὸς
ἀφήρας τὰς ὁραιότερας τῶν ἐντιπώ-
σεων διὰ τὴν τάξιν, τὴν εὐθυμίαν,
τὰ ἀτραξίον, δικαιοσύνην τὴν ἐντιμή-
σιν τοῦ κοινῶς πρὸς τοὺς Προσκό-
πους μας, οἵτινες ἐπέδειξαν πάντοτε
πολὺ καλὸν διοργανωτικὸν πνεῦμα.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ Τὴν «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ»

Κύριε Διευθυντὴν ἐφημερί-
δος «Ελευθερίας» Ἰωαν-
νίνα.

Λημισθεύσα εἶδησις εἰς τὸ φύλ-
λον ἐφημερίδος ὁ Κήρυξ 25 τρέχοντος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ χθρσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξεν σοβα-
ρά κριθέντος ὁριστικοῦ πλέον τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερου-
σίας. Ἐκ μέρους ομάδος δημοκρατικῶν βουλευτῶν
πεβλήθη ψήφισμα ὅπως πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας
Βουλὴ προτάξῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Συντάγματος.
Ὁ κ. Διομήδης φθάσας εἰς Γενεύην ἔσχε μακρὰν συ-
νομιλίαν μετὰ τῶν οἰκ. κύκλων τῆς κοινωνίας τῶν ἐθνῶν

περὶ προτάσεώς μου εἰς τὸ Ὑπο-
γεῖον Δικαιοσύνης πρὸς ἀνάκλη-
σιν ἐπιμετρήσεως Πεντζαίων καὶ πᾶσι
τῆς καὶ αὐτῶν διώξεως, ψευδο-
τη. Οὐδεμίαν σχέσιν μετὰ ἀνα-
δύναται νὰ ἔχη τὸ Ὑπουργεῖον δι-
οσύνης. Απειρομέρες πρωτόκολλοι
νεργειῶν μου, ὡς εἰδικὸν Εἰσαγγε-
λῆν ἐνεργείας μου, εὐρίσκειται διὰ
φίλα, συμπαραδοθὲν μετ' αὐτῆς.
τα ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐν ἀνα-
περαιώσεως τῆς ἀνακρίσεως, δι-
θὰ ἐπανεέλθω λεπτομερέστερον
διεξωδικώτερον.

Μεσολόγγιον τῇ 29 — 1 — 1927

Ὁ Εἰσαγγελεὺς.

Δ. Λεονταρίδης.

Εὐχριστήριον

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον
εὐχαριστήσω δημοσίᾳ τὴν Ἀσφα-
στικὴν Ἐταιρίαν Ἐθνικὴ Ζωή
τὴν ἄμεσον καταβολὴν τῆς ἐξ ἐμοῦ
χιλιάδων δραχμῶν ἀποζημιώσεως
μου λόγῳ θανάτου τοῦ μακαρίτου
δελφοῦ μου Ἀποστόλου Παπαδη-
μητρίου (Ἐπόπου Συναγερμῶν)
σφαλισμένου παρὰ τῇ Ἐταιρίᾳ
τῇ 27 Ἰαννουαρίου 1927.

ἡ Ἀδελφὴ του
(Υπ) Μάρθα Παπαδημητρίου

Μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν δια-
γωνισμὸν ἡ λοθοδομή τοῦ ἀνεγερ-
μένου Διδακτηρίου Κουρσέντων.
σχέδιον καὶ οἱ ὅροι εἶναι κατα-
μένοι παρὰ τῷ Κ. Δ. Ἐ. Ἡπει-
ρῶ (Ἰερὰ Μητρόπολις Ἰωαννίνων)
θεν δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι
λάβωσι γνῶσιν. Αἱ προσφοραὶ
εἶναι ἐνσφράγιστοι καὶ θὰ κατα-
ταξῇ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἀνω Κ. Δ.
Ἡπείρου.

Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τῇ
25ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔτους.

Ἡ Διεύθυνσις, ἐπιτροπὴ Κουρ-
σέντων.

“BAMBOO”

Ὁ τελειότερος καὶ εὐθυνότερος

Αὐτόματος Κονδυλοφόρος

Πωλεῖται εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον

ΑΔΕΛ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

(Ἐναντὶ Ταχυδρομείου)